Dosarul nr. 1-236/2025 (1-25164741-46-1-26112025)

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

17 decembrie 2025 oraşul *****

Judecătoria Soroca Sediul *****
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, Judecătorul Rosiţa Rusu-Parii
Grefierul Andreea Mutruc
Cu participarea:
Procurorului Raisa Lupu
Avocatului Leonid Zaharii

A examinat în şedinţă de judecată publică în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind acuzarea lui,

Pîslaraș *** *****,** a.n. *****, IDNP *****, locuitor al or. *****, str. ***** 32, r-nul *****, neangajată în câmpul muncii, studii medii speciale, căsătorit, are la întreținerea sa un copil minor, supus serviciului militar, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale, posedă limba de stat

de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201/1 alin.(3) lit. a) Cod Penal,

Termenul de examinare a cauzei: 25.11.2025-16.12.2025

Procedura de citare legal executată.

Procurorul, în ședința de judecată a pledat pentru recunoașterea inculpatului Pîslaraș ***** *****, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art.201/1 alin.(3) lit. a) Cod penal, cu stabilirea în baza acestei legi a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, a încasa din contul inculpatului cheltuielile de judecată în mărime de 320 lei, a admite integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată.

Apărătorul a pledat pentru numirea unei pedepse minime prevăzute de articolul nominalizat.

În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa,

A constatat:

Pîslaraș ***** *****, la 12 octombrie 2025, în jurul orei 19:10 min, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor, în timp ce se afla la domiciliul soției sale, *****Vladimir, amplasată în satul *****, raionul *****, cu care potrivit prevederilor art. 1331 din Codul penal este membru de familie, în urma unui conflict iscat între ei, i-a aplicat soției sale, ***** multiple lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea toracelui partea stângă.

În rezultat, conform raportului de expertiză judiciară nr. 201521D0275 din 05 noiembrie 2025, cet. ***** i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: Traumatism închis al toracelui, manifestat prin Fractura coastelor 2,3,4,5,6,7 pe stânga, Pneumohemotorax pe stânga, Emfizem subcutanat țesuturilor moi hemitoracelui stâng, care au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur (nu se exclude lovirea cu pumnii, picioarele în regiunea

toracelui) prin mecanism de lovire, au prezentat pericol pentru viață și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

În ședința de judecată până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul Pîslaraș ***** ***** prin înscris autentic a declarat că recunoaște în totalitate faptele încriminate în rechizitoriu, nu solicită administrarea de noi probe și acceptă judecarea cauzei în baza probelor administrate la urmărirea penală.

Prevederile art.364/1 CPP impun, cît se poate de clar, că declaraţia de recunoaştere a faptei/faptelor reţinută în rechizitoriul să fie însoţită de o solicitare de judecare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaşte şi le însuşeşte. Formulînd solicitarea de a judeca cauza în baza probelor administrate în fază de urmărire penală, inculpatul renunţă neechivoc la dreptul de a interoga martori în faţa instanţei. Renunţarea nu este contrară art.6 §3 lit. d) din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, dreptul consacrat de aceste dispoziţii neavînd caracter absolut.,,

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Pîslaraș ***** *****, a declarat că de cele comise îi pare rău, este de acord să achite acțiunea civilă, solicitând instanţei de judecată aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

În ședința de judecată partea vătămată *****a refuzat să depună careva declarații.

Vinovăţia inculpatului Pîslaraș ***** ***** de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201/1alin.(3) lit.a) Cod Penal, cu certitudine s-a confirmat şi prin:

- Declaraţiile părții vătămate *****care fiind audiată, a comunicat că locuiește în satul *****, raionul *****, în gospodăria rămasă după decesul părinților săi, împreună cu copiii și cu soțul *****. Cu ***** sunt căsătoriți de aproximativ 20 de ani. Relațiile dintre ei erau bune, ca în fiecare familie, se întâmplau certuri și neînțelegeri, însă rezolvau toate neplăcerile și continuau să locuiască împreună. Au fost situații când soțul o maltrata, însă ea îl ierta și continuau să fie împreună mai departe. Timp de jumătate de an, ea a fost la muncă în Federația Rusă, împreună cu copiii, iar soțul ***** rămăsese acasă. La începutul lunii octombrie 2025, ea cu copiii au revenit acasă. Totul era bine, soțul era bucuros să-i revadă, careva certuri și conflicte nu au fost. La data de 12 octombrie 2025, pe parcursul zilei, ea cu copiii și cu soțul au fost acasă. Au stat cu toții la masă, au servit împreună cu soțul câteva pahare cu vin, apoi în jurul orei 17:00, ea a hotărât să plece până la o vecină ca să împrumute niște bani. La întoarcere, soțul ***** era în sarai, acesta deja era servit, deoarece, mai avea obiceiul să servească de unul singur. Ea i-a spus ultimului să meargă cu dânsa, însă acesta a refuzat, spunând că vrea să se culce. La vecina sa, a stat aproximativ o oră. Acolo, a servit cu ultima și cu niște rude de-a vecinei, o sticlă cu bere, cu volumul de 2,5 litri, după care, cu toții au plecat pe la casele lor. Când a revenit acasă, fiica Ana nu era, fiul *****era în casă, iar soțul ***** era în sarai. Când a intrat în sarai, a observat că ***** stătea și bea vin de unul singur și deja era în stare de ebrietate alcoolică, văzând faptul dat, ea i-a făcut observație, spunându-i că nu a vrut să meargă la vecină, din motiv că vrea să se culce, dar de fapt el stătea și servea băuturi alcoolice. ***** s-a enervat și a luat o farfurie de pe masă, apoi a aruncat-o în direcția sa, însă ea s-a ferit și nu a fost lovită, tot atunci acesta o numea cu cuvinte necenzurate. Ea, ca să evite scandalul, a intrat în casă și i-a spus fiului *****ca tatăl său este servit și face scandal. Peste puțin timp, a intrat și ***** în casă și tot continua să strige în adresa sa, cu cuvinte necenzurate. În acel moment, fiul a spus că pleacă, deoarece nu vrea să audă certurile dintre ei și ea cu ***** au rămas în doi. Ulterior, soțul s-a apropiat de ultima, a apucat-o de păr și a târât-o până în antreu, aplicându-i o lovitură cu piciorul în regiunea toracelui. Apoi, acesta s-a urcat peste ea și i-a aplicat lovituri puternice cu pumnii, în regiunea toracelui, în partea stângă. Ea, în acel moment, plângea și îi spunea ultimului să-i dea pace, însă acesta

continua să-i aplice lovituri. La un moment dat, soțul a luat un scaun și a vrut să o lovească în cap, însă ea a reușit să pună mâna, ca să evite lovitura. Apoi, brusc, acesta a întrebat-o unde este fiul *****și ea i-a răspuns că a plecat afară, după care, soțul s-a ridicat de pe dânsa și a plecat în sarai, iar ea a ieșit în stradă și a telefonat să vadă unde sunt copii. La scurt timp, au venit Ana și *****și ea a rugat-o pe fiica sa să sune la serviciul 112, deoarece se simțea foarte rău și nu putea respira. În scurt timp, la fața locului, a venit ambulanța, care a transportat-o la Spitalul Raional *****, unde a fost internată timp de 10 zile. Când a revenit acasă, soțul ***** nu mai era, acesta plecase chiar a doua zi după incident, în or. *****, la casă părinților săi, unde se află până în prezent. Discutând telefonic cu ultimul, soțul său a declarat că nu-și amintește ce s-a întâmplat, deoarece era în stare de ebrietate alcoolică. Poate menționa că a suferit daune materiale și morale în urma incidentului, în sumă de 10.000 lei și din acest motiv dorește să fie recunoscută în calitate de parte civilă. Nu vrea ca soțul său să fie arestat, însă dorește ca ultimul să aibă grijă de ea și de copii, pentru că, la moment, nu poate lucra și nu se poate întreține de sine-stătător (f.d.31-33).

- Declarațiile martorului *****a care fiind audiată a declarat activează în calitate de **********. La data de 12 octombrie 2025, s-a aflat la serviciu, fiind în tură. În jurul orei 19:30, a parvenit o informație telefonică de la serviciul 112, că în satul *****, raionul *****, o persoană de gen feminin a fost agresată de către soțul său și are nevoie de îngrijiri medicale. Astfel, echipa de pe ambulanță, în componența sa, a infirmierei și a conducătorului auto, s-au deplasat la fața locului. Ajunși în satul *****, raionul *****, la locul indicat și anume la o fântână, au fost întâlniți de către doamna, care, ulterior, s-a dovedit a fi cet. *****și de copiii săi. Aceasta stătea așezată jos pe o piatră, fiind fără încălțăminte. Întrebând-o pe ultima ce s-a întâmplat, aceasta a declarat că a fost maltratată de către soț și nu este pentru prima oară. Din convorbire cu cet. ***** din cavitatea bucală se simțea miros de alcool, însă aceasta nu era în stare de ebrietate avansată ca să nu-și dea seama ce vorbește, ultima era adecvată și conștientă. După acordarea ajutorului medical, cet. *****a fost transportată la Spitalul Raional ***** (f.d.53-54).

-Declarațiile martorului *****a care fiind audiată, a declarat că locuiește în satul *****, raionul *****, de una singură. Activează în calitate de asistent comunitar în cadrul APL *****. Despre familia soților Pîslaraș ***** și Aliona poate comunica că ultimii nu se află în vizorul asistenței sociale ca familie problematică. Aliona este originară din satul *****, raionul *****, iar soțul ultimei este din orașul ***** al aceluiași raion. Împreună cresc și educă doi copii. Ultimii au un copil cu grad de dizabilitate. Aliona, în ultima vreme, a fost plecată peste hotare împreună cu copiii, iar soțul său rămase acasă. Familia menționată cel mai mult au locuit în orașul *****, la soțul său. La moment, Aliona împreună cu copiii se află în satul *****. Familia dată nu face abuz de băuturi alcoolice și nu duce un mod de viață antisocial, este o familie ordinară ca multe altele din localitate. Despre faptul că ultima a fost maltratată de soțul său a aflat recent, însă detalii nu cunoaște. (f.d.55-56)

- Declarațiile martorului *****, care fiind audiat a declarat activează în calitate de s**********. La data de 12 octombrie 2025, ora 20:00, urma să intre în serviciu în cadrul Echipei de Reacționare Operativă. În jurul orelor 19:10, echipa de reacționare operativă formată din colegii săi de serviciu, Coliban ***** și Cernei Dan, pe care urma s-o schimbe acesta, au primit informație telefonică de la serviciul 112, precum că în satul *****, raionul *****, soția a fost agresată de către soț. Din motiv că echipajul menționat se aflau la o altă solicitare, la fața locului s-a deplasat ultimul. Ajuns în satul *****, raionul *****, la o fântână de pe strada indicată a fost întâmpinat de către o doamnă, care s-a dovedit a fi cet. *****și de către copiii săi.

Întrebând-o pe ultima ce s-a întâmplat, acesta a declarat că a fost agresată de către soțul său Pîslaraș ***** și dorește să depună o plângere pe faptul dat. Discutând cu ultima din cavitatea bucală se simțea miros de alcool și vizibil aceasta era în stare de ebrietate alcoolică. Tot în acea seară, a discutat și cu soțul acesteia, care la fel era în stare de ebrietate alcoolică și ultimul a declarat că soția sa a fost inițiatorul conflictului. Ce anume s-a întâmplat între soții Pîslaraș și cu ce ultima exact a fost agresată, ultimul nu știe. După ce a întocmit actele necesare, el a plecat de la fața locului. Ce s-a întâmplat mai departe, el nu cunoaște. Asta-i tot ce poate comunica pe cazul dat. (f.d. 57-58)

-Raportul de expertiză judiciară nr. 201521D0275 din 05 noiembrie 2025, potrivit concluziei căruia: cet. ***** i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de: Traumatism închis al toracelui, manifestat prin Fractura coastelor 2,3,4,5,6,7 pe stânga, Pneumohemotorax pe stînga. Emfizem subcutanat țesuturilor moi hemitoracelui stîng, care au fost produse în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur (nu se exclude lovirea cu pumnii, picioarele în regiunea toracelui) prin mecanism de lovire, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, au prezentat pericol pentru viaţă şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Luînd în considerație localizarea anatomică și caracterul morfologic al leziunilor corporale constatate la cet. ***** producerea acestora ca rezultat al căderii libere de la înălțimea corpului, per ansamblu – se exclude. (f.d. 49-51)

*Analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de Procedură Penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanţa, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată ajunge la concluzia că în şedinţa de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăţia inculpatului Pîslaraș ***** ***** în comiterea faptelor imputate.*

Astfel, potrivit art. 14 Cod Penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Art. 50 Cod penal stabilește că se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvîrşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrîngere prevăzute de lege.

Conform art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit art. 2 din Legea Nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, violenţă în familie este orice acţiune sau inacţiune intenţionată, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alţi membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum şi contra proprietăţii comune sau personale.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.201/1 alin.(3) Cod Penal, urmează a fi reținut că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive: Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(3) Cod Penal are un caracter complex.

Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea și demnitatea persoanei.

Obiectul material al infracțiunii de violență în familie imputată inculpatului Pîslaraș ***** ***** îl reprezintă corpul persoanei.

În speță, instanța de judecată atestă că inculpatul Pîslaraș ***** ***** prin acțiunile sale, a periclitat în principal relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială iar în plan secundar relațiile sociale cu privire la integritatea corporală și a sănătății persoanei, provocând vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății soției sale, Pîslaraș Aliona.

Victima infracțiunii specificate la art. 201/1 alin.(3) lit. a) Cod Penal poate fi oricare membru al familiei făptuitorului. Urmează a fi relevat că victima, ***** reprezintă membru al familiei, ori după cum rezultă din prevederile art.133/1 Cod penal, noțiunea de membru de familie presupune două accepțiuni diferite, în funcție de lipsa sau prezența conlocuirii făptuitorului și victimei: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;_b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În acest context instanța de judecată notează în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că victima *****și inculpatul Pîslaraș ***** *****, sunt soț și soție, fiind membri de familie în sensul art.201/1 și art.133/1 Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie în varianta imputată inculpatului are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de maltratare sau alte acțiuni violente; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării integrității corporale sau a sănătății; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată apreciază că circumstanțele de fapt constatate prin mijloacele de probă cercetate, întrunesc semnele laturii obiective a componenței de infracțiune prevăzută la art. 201/1 alin.(3) lit.a) Cod penal.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 201/1 alin.(3) lit.a) Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

În speță, instanța de judecată apreciază că inculpatul Pîslaraș ***** ***** își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei sale, a prevăzut posibilitatea survenirii consecințelor acesteia și, cu toate că nu urmărea cauzarea unei vătămări de un anumit grad concret, totuși a admis posibilitatea producerii lor. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată apreciază că inculpatul Pîslaraș ***** ***** a comis infracțiunea imputată cu intenție directă.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art.201/1 alin.(3) lit.a) Cod penal este unul special, fiind persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani, având calitatea specială de membru al familiei victimei.

În cazul de față, instanța de judecată apreciază că inculpatul întrunește semnele subiectului infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin.(3) lit. a) Cod penal.

Acțiunile inculpatului Pîslaraș ***** ***** urmînd a fi just calificate pe art. 201/1 alin.(3) lit. a) Cod penal după elementele de calificare – violenţa în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei asupra altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Infracțiunea de la art.201/1 alin.(3) lit. a) din Codul penal, la data comiterii faptei, se pedepsesc cu închisoare de la 6 la 12 ani.

În condițiile art. 80/1 alin.(1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Conform art.16 alin.(3) din Codul penal, infracțiunea comisă de inculpat, se clasifică ca infracțiune gravă.

În acest sens, prin prisma art.80/1 alin.1 CP, instanța de judecată ajunge la concluzia că pedeapsa pentru art.201/1 alin.(3) lit. a) Cod penal, urmează a fi aplicată în următoarele limite: închisoare pe un termen de la 4 ani și 6 luni până la 9 ani.

Conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnatului, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art.7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art.75 CP, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului Penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Potrivit prevederilor art.76 din Codul penal, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului, instanța va reține: recunoașterea vinovăției. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului, conform art.77 din Codul penal, instanța de judecată nu a stabilit.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată că inculpatul Pîslaraș ***** ***** anterior nu a fost judecată (f.d.64), potrivit cazierului contravențional, ultimul nu a fost tras la răspundere contravențională (f.d.65), potrivit caracteristicii eliberată de către administrația publică locală de la locul de domiciliu ultimul se caracterizează pozitiv (f.d.62), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d.63).

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă cînd ea impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de

nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Potrivit art. 90 alin.(4) Cod penal, persoanelor care au săvârşit infracţiuni deosebit de grave sau excepţional de grave, persoanelor care au săvârşit infracţiunile prevăzute la art.165 alin.(1), art.166[1] alin.(2) şi (3), art.171 alin.(2), art.172 alin.(2), art.174 alin.(1[1]), art.175 alin.(2), art.175[1] alin.(2), art.201[1] alin.(3), art.206 alin.(1), art.264 alin.(4) şi (6), precum şi în cazul recidivei periculoase sau deosebit de periculoase, condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei nu se aplică.

Ținând cont de cele descrise, de persoana inculpatului și poziția acestuia vis-a-vis de pedeapsă, de poziția părții apărării, de concluziile acuzatorului de stat, precum și de circumstanțele în care s-a produs şi a fost comisă infracțiunea, instanța consideră că realizarea scopului pedepsei penale de reeducare a făptuitorului şi de prevenire a comiterii de către acesta a unor noi infracţiuni poate fi atins prin stabilirea inculpatului a unei pedepse privative de libertate.

Potrivit art. 70 Cod penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârşirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărârii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

În conformitate cu prevederile art.72 alin.(3) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a dispune executarea pedepsei aplicate inculpatului în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.10), 13), 14), 15) Cod penal, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 10) dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; 14) cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

În conformitate cu prevederile art.220 alin.(1) – (3) Cod de procedură penală, acţiunea civilă în procesul penal se soluţionează în conformitate cu prevederile prezentului cod. Normele procedurii civile şi normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal şi dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărîrea privind acţiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.

Potrivit art.225 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, judecarea acţiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acţiunii, se efectuează de către instanţa de competenţa căreia este cauza penală. Odată cu soluţionarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluţioneze acţiunea civilă.

Conform art.1998 alin. (1) Cod civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

În conformitate cu prevederile art.2036 alin.(1), (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

La caz, la data de 05.11.2025, de *****a fost înaintată cerere cu privire la recunoașterea în calitate de parte civilă, întrucât i-au fost cauzate daune morale și materiale în mărime de 10 000 lei. Prin ordonanța organului de urmărire penală din 05.11.2025, a fost recunoscută în calitate de parte civilă **********

Potrivit art.2037 Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Raportând dispozițiile legale sus-indicate circumstanțelor pricinii, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, instanța de judecată concluzionează că pretenția acțiunii civile privind încasarea prejudiciului moral cauzat își găsește suportul de fapt și de drept în mod integral, în mărimea sumei de 10 000 lei. Or, reieșind din circumstanțele pricinii și argumentele invocate în motivarea pretenției respective, conving instanța de judecată că suferințele suportate de către partea vătămată în urma infracțiunii comise de inculpat justifică suma solicitată.

În contextul celor supra elucidate, instanța de judecată concluzionează că pretențiile acțiunii civile își găsesc suport în mod integral, urmând a fi dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate/civile a sumei prejudiciului material și moral în mărime de 10 000 (paisprezece mii) lei.

Conform art. 227 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor şi asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod procedură penală, în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai parții civile: cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală şi în instanţă; cheltuielile de cazare; salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acţiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanţei. Organele, întreprinderile, instituţiile şi organizaţiile de stat sînt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanţei. Expertului şi specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparţin şi care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile cînd le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin. (1) vor fi recuperate la cererea acestora în

baza unei hotărîri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

În corespundere cu prevederile art.229 alin. (1), (2) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Din analiza materialelor dosarului s-a stabilit cu certitudine că la momentul constatării infracțiunii, au fost suportate cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare medico-legale în privința părții vătămate, în mărimea de 320 lei.

Astfel, stabilindu-se vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii, acestuia îi revine obligaţia de a-i restitui statului toate cheltuielile suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor de urmărire penală.

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului, până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 176 alin. (1) din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței. Reieşind din faptul că instanţa de judecată a adoptat soluţia aplicării faţă de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, pentru a asigura executarea efectivă a acesteia, instanţa de judecată consideră necesar ca faţă de el să fie aplicată măsura preventivă sub formă de arest preventiv până la rămânerea definitivă a prezentei sentinţe.

În conformitate cu prevederile art. 7, 60-67, 70-72, 75-77, 80/1 Cod penal, art.341, 364/1, 384, 385, 389, 392-397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată

C o n d a m n ă:

Pîslaraș ***** ***** se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin.(3) lit. a) Cod penal, și cu aplicarea art.80/1 din Codul penal, i se stabileşte pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Se aplică în privința lui Pîslaraș ***** ***** măsura preventivă - arestul, luîndu-l sub strajă din sala ședinței de judecată, cu menținerea măsurii preventive arest pînă la devenirea definitivă a sentinței.

Se calculează începerea executării pedepsei lui Pîslaraș ***** ***** din momentul pronunțării sentinței.

Se încasează de la Pîslaraș ***** *****, IDPN *****, cheltuieli judiciare în sumă de 320 (trei sute douăzeci) lei.

Se încasează de la Pîslaraș ***** *****, IDPN *****, în beneficiul părții vătămate/civile ***** a.n. *****, IDNP ***** prejudiciul moral în mărime de 10 000 (zece mii) lei.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul *****.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Rusu-Parii Rosiţa**